

Падна долу въ земліѣ,
Черна земля неа испи
И дочека вторѣ.
Гьлтатъ баба врели сълзы,
И земля нихъ гьлтатъ;
Ено редъ отъ жежки сълзы,
Накитилъ іе клепки,
Колку клепки — толку сълзы
Редомъ, редомъ стоятъ;
Гинить редъ іединъ отъ сълзы,
Вторый ся показватъ,
Гинить вторый, а редъ другій
Хвана себѣ мѣсто.....
Льетъ баба жежки сълзы
Како дъждъ да върнитъ.
Натопила шаренъ рѣжавъ,
Бришитъ ги со лѣвый,
Натопила рѣжавъ лѣвый
Бришитъ ги съ полы,
А за нейзинъ поясъ виситъ
Селска дълга кърпа:
Тя натопена ѣ бѣше
И тя бѣше мокра. —
Гиздавы дѣвойки градски,
Вечъ васъ стигна, чукна
Европейска поразія,
Френски луды моды.
И вы гиздавы момчета,
Българчета градски,
Гьлтате вы думы,
Исто *папала*
А не гледате какъ баба
Врелы сълзы льетъ.
Денемъ, нощемъ плачитъ, стенкатъ,
Никако не спитъ.
Ако вамъ ви паднитъ тежко
Отъ тѣ мои думы,